

Jarenlang intensieve training wordt beloofd; Koninklijke Onderscheiding voor Antoon Verblackt

Door: Miranda v. Vlerken & Annie v.d. Velden

In de Koers van december heeft u al kunnen lezen dat onze dorpsgenoot Antoon Verblackt onlangs is benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Hij verdiende deze onderscheiding vanwege zijn bijzondere inzet gedurende 40 jaar voor de Judo- en Jiu Jitsu vereniging Shizen Hontai. Reden voor ons om eens een lekkere bak koffie te gaan drinken bij de familie Verblackt.

Toon (zoals eigenlijk iedereen hem noemt) is een geboren en getogen Oerlenaar. Hij begint meteen te vertellen: "Ik ben op Zittard geboren en daar bijna twee keer verdrongen in een sloot. Ik was toen nog maar een klein 'menneke'. Na een paar jaar zijn we verhuisd naar de Nieuwe Kerkstraat; in het huis waar José Schippers nu woont hebben wij vroeger een jaar of vijf, zes gewoond. Ik weet nog dat er langs het huis van José vroeger ook een postkantoor was waar een zus van ons vader woonde. Toen (1954/1955) wilden ons vader en moeder nog gaan emigreren omdat er hier bijna geen werk was. Bij ons in de straat waren toen al wat mensen vertrokken naar het buitenland zoals de familie Van der Velden bijvoorbeeld. Ons vader en moeder volgden zelfs al Engelse les, dus ze hadden serieuze plannen. Maar tegelijkertijd konden we van de familie Das uit Zandoers grond kopen aan de Sint Janstraat. Dat heeft ons vader gedaan. Hij verkocht zijn huis aan de

Nieuwe Kerkstraat en toen Paulus van Doren ons huis aan het bouwen was, hebben wij nog ruim een jaar bij een zus van ons moeder ingewoond aan de Dorpstraat (vroeger schoenmaker Smolders).

Het was daar piepklein binnen en zij hadden vijf kinderen en wij konden daar gewoon bijwonen met z'n vieren. Dat ging toen allemaal, daar deed niemand moeilijk over."

Student

"Vroeger was ik niet zo'n student. Ik weet nog dat ik eens een keer een heel slecht rapport had. Fanatiek als ik ben, fietste ik keihard naar huis. Zo hard, dat het zweet op mijn voorhoofd stond. Toen ons moeder mij zag aankomen en mijn rapport zag zei ze: "Maar jongen, ge had nie zo hard hoeven fietsen, zo goed is da rapport nou ook weer nie." Ik ben later gewoon naar de LTS gegaan, ik was slecht in talen.

Maar bij Philips heb ik later verschillende avondopleidingen gedaan en uiteindelijk heb ik toch gewoon mijn MTS-diploma gehaald."

De eerst judoles

"Maar om even terug te komen op het onderwerp judo; vlak voor mijn 16e verjaardag is het eigenlijk allemaal begonnen", gaat Antoon verder met vertellen. "Ik was toen, zoals wel meer tieners op die leeftijd, heel onzeker. Ik voetbalde wel, maar ik vond dat eigenlijk niet zo geweldig. Onze overbuurman zei toen: "waarom probeer je niet eens een andere sport, kanoën of zo, dat is wel iets voor jou." Maar dan moest ik zelf een kano kopen en dat was veel te duur. Vroeger was er hier in Veldhoven nog niet zo veel te doen. Je kon toen gaan voetballen en je had de KPJ (Katholieke Plattelands Jongeren), de KWJ (Katholiek Werkende Jongeren) en de KAJ (Katholieke Arbeiders Jeugd).

Ik heb toen nog bij de Vrolijke Rakkers gezeten. Volgens mij is dat nu Jong Nederland. Wij zaten toen nog met de blokhut op de Scherpenering. De Firma Van Hapert had een oude loods die werd afgebroken en van die materialen hebben wij destijds het jeugdhuis in elkaar getimmerd.

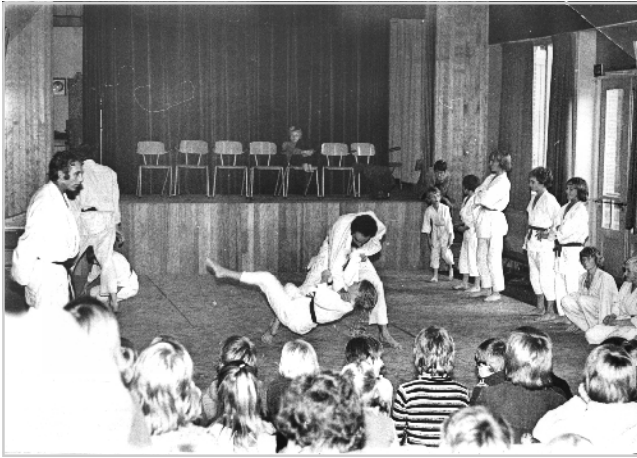
In dat jeugdhuis kwamen we zaterdags bij elkaar (tegenwoordig KJ) om te toepen en spelletjes te doen. Verder was er in Oers bijna niets te doen en van judo had nog helemaal niemand gehoord. Op een gegeven moment hoorde ik dat ze in Meerveldhoven judoles gaven. Wat het precies inhield wist ik niet maar ik was het voetballen beu en ben toch maar eens gaan kijken. Toen ik 4 lessen gezien had vroegen ze of ik ook wilde meedoen en zo ben ik met judo begonnen."

Shizen Hontai

"Ik ben begonnen met 1 keer in de week te trainen in het patronaat aan de Van Vroonhovenlaan. We moesten daar nog zelf onze matten neerleggen. Wim Vorstenbosch is

10 jaar lang mijn judoleraar geweest. Al vrij snel had ik de smaak te pakken en ging ik ook zaterdags trainen. De judoclub heette toen nog Judoclub Marvilde. Toen we naar de nieuwe Springplank verhuisden hebben we een nieuwe naam gekozen: Shizen Hontai (= de juiste houding). Destijds waren er nog niet zoveel judoverenigingen. Dus we waren veel bij Essink in Eindhoven en Pim Smit te vinden. Wel werden er open judowedstrijden georganiseerd en gingen we bijvoorbeeld wel eens naar België of naar Heeze. Vrij snel gingen we ook zondags trainen, lopen in de bossen. Niet alleen lopen, maar ook wat krachttoefeningen doen, zoals bomen omtrekken. De mensen die ons tegenkwamen zullen wel gedacht hebben! Ik trainde destijds heel veel met mijn vaste maat Jan van Heesch uit Zeelst. Die is nog 3 keer Nederlands Kampioen geweest."

Judoles in Oers

Inmiddels had Antoon de zwarte band al gehaald. Als je zelf al zo lang judoot, dan wil je dat natuurlijk graag doorgeven aan de jeugd. Toon werd op een gegeven moment benaderd door Leo Pril en Wim Fleskens van de Carnavalsvereniging die Oerle toen nog had. Hij vertelt: "Ze vroegen of ik geen interesse had om de Oerse jeugd judoles te geven in het gemeenschapshuis."

Donderdagsavonds is hij toen begonnen met trainingen geven, samen met de voorzitter van Shizen Hontai (Ad v. Os). "In die eerste groep is Don Lommers bijvoorbeeld ook begonnen. Die judoot nu ook nog steeds bij ons."

Gymnastiekles

"Naast judoles gaf ik ook Gymnastiekles aan dames van de vrouwenbond. Ons moeder deed ook mee, dat was altijd heel gezellig. Inmiddels gaf ik al drie jaar judoles en had ik nog steeds geen papieren. Onze vereniging heeft me toen maar eens op cursus gestuurd. Eerst heb ik de ABO gehaald in 16 avonden (Algemene Basis Opleiding) en EHBO want dat mocht ook niet ontbreken.

Vervolgens ben ik de Jeugd Judo Opleiding gaan volgen, toen was ik officieel jeugdleraar. Daarna moest ik 26 zaterdagen naar school om Jeugd Judo Leider te worden. Maar intussen moest je ook op een doordeweekse avond in de praktijk lessen geven, uren draaien spelementen bedenken en met de jeugd (judo)worpjes maken. Het kostte me allemaal een heleboel tijd. Eigenlijk was ik bijna niet thuis. Rian (mijn vrouw) heeft er eigenlijk nooit zoveel van gezegd."

Cursussen

"Om judoleraar A te worden (voor volwassenen) moest ik een jaar lang iedere zaterdag naar Zeist. 's Morgens om 6 uur moesten we vertrekken vanaf Motel Eindhoven. We reden om beurten naar Zeist toe. We kregen dan 4 uur theorieles en 4 uur praktijk. Dat was erg zwaar, maar ik vond het nog altijd leuk! Als je judoleraar A hebt gehaald ben je officieel Assistent Trainer. Ik ben natuurlijk doorgeslagen voor Judoleraar B en was toen pas officieel leraar. Ik moest daarvoor ook nog door de week naar Born in Limburg om te trainen en van Philips mocht ik gelukkig op maandag middag ook gaan trainen. Op de zondagen heb ik nog vaak les gehad van Ome Jan van de Horst (uit Sittard); een hele bekende in de judowereld. Om zelf nog wat bij te verdienen gaf ik in die tijd ook nog trimles aan een damesgroepje in Helmond. Die dames hebben hun groepje nog naar mij vernoemd 'De Blackers'. Dat was natuurlijk een hele eer."

Blessures

"Gedurende al die jaren intensief sporten, heb ik eigenlijk weinig last gehad van blessures. Met lopen kreeg ik op een gegeven moment wel last van mijn achillespezen en mijn enkels maar met judo had ik daar weinig last van. Nu heb ik jammer genoeg wel last van een versleten heup en dat is heel pijnlijk. Gelukkig gaat het nu weer wat beter en kan ik nog steeds judoles geven. Dat doe

Toon Verblackt ontvangt Samouraiwaard uit handen van de voorzitter Dhr. Schouteten met op de achtergrond mevr. Verblackt.

ik nog steeds op vrijdagavond voor de jeugd van 5 tot 16 jaar en op maandagavond voor senioren tot 50 jaar. Mijn jongste zoon is nu ook weer begonnen met judo. Dat vind ik wel leuk. Mijn kinderen hebben vroeger alle drie de bruine band gehaald. Zelf heb ik de Zwarte Band en de 4e Dan. Veel meer kon ik in de judosport niet meer halen. Dus ik ben tevreden met wat ik heb bereikt. Maar dat ik met zo'n mooie Koninklijke Onderscheiding ben beloond, is toch wel de kroon op mijn werk!"

V.l.n.r.: Toon Geurts, Toon Verblackt, Sjef Smolders, Gerrit Moonen, Wim Fleskens en Leo Pril.